

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คนพายเรือได้มาเพื่อนำเรือของลูกข้ามปากไป จงคงอยู่อย่างจริงแท้ต่อพ่อ และแม้ว่าเรือของลูกอาจโคลงเคลงไปมาแต่มันจะไม่จม
- คำถาม:** อะไรคือสาเหตุหลักที่ทำให้ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อได้อย่างถูกต้องแม่นยำ?
- คำตอบ:** เพราะลูกอยู่ในรูปที่มีตัวตน ลูกลืมไปแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน และพ่อของลูกก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน เพราะว่าลูกอยู่ในรูปที่มีตัวตน ลูกจึงจดจำรูปที่มีตัวตนได้อย่างง่ายดาย ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นจุดและจดจำพ่อ เพียงในสิ่งนี้ที่มีความเพียรพยายาม

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพูด ชื่อของผู้ที่ไม่ใช่ชีวา ชื่อของท่านคือบราห์มา และพระเจ้าชีวาพูดโดยผ่านท่าน ได้มีการอธิบายแก่ลูกหลายครั้งว่าลูกไม่สามารถที่จะเรียกมนุษย์ เทพ หรือผู้ที่อยู่อาศัยในดินแดนที่ละเอียดอ่อน บราห์มา วิษณุ หรือชางก้า ว่าเป็นพระเจ้า ใครก็ตามผู้ที่มีภาพลักษณ์ที่ละเอียดอ่อนหรือหยาบไม่สามารถเรียกได้ว่าพระเจ้า เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นเรียกได้ว่าพระเจ้า ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าคือใคร พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “เนติ เนติ” นั่นคือพวกเขาไม่รู้ มีลูกจำนวนเล็กน้อยเหมือนกันที่รู้จักสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ้พระเจ้า! อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณเป็นจุด และดังนั้นพ่อเช่นกันต้องเป็นจุดด้วย เวลานี้พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ บาบามีลูกบางคนผู้มีอายุ 30 ถึง 35 ปี(ในความรู้) แม้ในขณะนี้พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่เป็นเพียงจุดอย่างไร อย่างไรก็ตามมีเพียงบางคนผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้เป็นอย่างดี พวกเขาจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเพชรที่แท้จริง เพชรจะถูกเก็บไว้ในสิ่งบรรจุที่ดีมากเสมอ ใครก็ตามที่มีเพชรและต้องการที่จะแสดงต่อผู้อื่นจะแสดงเพชรไว้ในที่บรรจุที่เป็นทองหรือเงินเสมอ เพียงพ่อคำเพชรสามารถที่จะรู้จักเพชร ไม่มีผู้ใดอื่นเลยที่จะสามารถรู้จักได้ จะไม่มีใครรู้ถ้ามีการนำเพชรปลอมมาแสดงไว้ มีคนมากมายถูกหลอกเช่นนี้ เวลานี้พ่อที่แท้จริงมาแล้ว แต่ก็มีผู้ที่หลอกลวงมากจนไม่มีใครรู้จักสิ่งใด มีการร้องเพลงว่าเรือแห่งสัจจะอาจโคลงเคลงไปมาแต่จะไม่ล่ม เรือแห่งความหลอกลวงจะไม่โคลงเคลงไม่ว่าลูกจะพยายามทำให้เรือโคลงเคลงมากเพียงไรก็ตาม แม้ผู้ที่กำลังนั่งที่นั่นพยายามที่จะโคลงเรือนั้น พวกเขาได้ชื่อว่าเป็นกบฏ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อคนพายเรือมาแล้ว ท่านเป็นนายแห่งสวนด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายว่านี่คือป่าแห่งขวากหนาม ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ พวกเขาหลอกลวงมาก! น้อยคนนักที่รู้จักพ่อที่จริงแท้ แม้ผู้ที่อยู่ที่นั่นก็ไม่ได้รู้จักท่านอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่ได้รู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำเพราะท่านแฝงตน ทุกคนจดจำพระเจ้า และพวกเขาก็รู้ด้วยเช่นกันว่าท่านไม่มีตัวตนและอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนเช่นกัน ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ในรูปที่มีตัวตนพวกเขาก็ลืมสิ่งนี้ขณะที่คงอยู่ในโลกที่มีตัวตน พวกเขาก็จดจำเพียงผู้ที่มีตัวตน เวลานี้ลูกๆ กำลังกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พระเจ้าเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ง่ายมากที่จะเข้าใจ พ่อสูงสุดหมายถึงดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่อยู่ในดินแดนเบื้องบน ลูกได้ชื่อว่าดวงวิญญาณ ลูกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นสิ่งสูงสุด ลูกกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาแม้กระทั่งเรียกพระเจ้าว่าอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาแสวงหาพระเจ้าบนภูเขา พวกเขาแม้กระทั่งไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญที่แม่น้ำ พวกเขาคิดว่าแม่น้ำเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และคิดว่าโดยการอาบน้ำในแม่น้ำนั้นพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธารู้ว่าพวกเขาต้องการอะไร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาต้องการเพียงการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นตลอดไป (โมกซ์) พวกเขาไม่มีความสุขที่นี่เพราะพวกเขามีความทุกข์ระทม ไม่มีใครในยุคทองร้องขอการหลุดพ้นตลอดไปหรือการหลุดพ้น ไม่มีใครร้องเรียกหาพระเจ้าที่นั่น พวกเขาเรียกร้องหาท่านที่นี่เพราะพวกเขาไม่มีความสุข ไม่มีความสุขของใครที่สามารถถูกขจัดไปได้โดยการแสดงความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าบางคนจะนั่งและสวดภาวนา “ราม ราม” ตลอดทั้งวัน ความทุกข์ก็ยังไม่สามารถถูกขจัดออกไปได้ นี่คือการจักรของราวัน เป็นราวกับว่ามีความทุกข์ผูกไว้รอบคอของพวกเขา พวกเขาแม้ร้องเพลงว่า: ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ แต่ไม่มีผู้ใดจดจำท่านในความสุข สิ่งนี้หมายความว่า เคยมีความสุขอย่างแน่นอนในเวลาหนึ่ง และขณะนี้มีความสุข เคยมีความสุขในยุคทองและเวลานี้ในยุคเหล็กมีความสุข เหตุนี้เองจึงได้ชื่อว่าเป็นป่าแห่งขวากหนามหนามอันดับหนึ่งคือสำนึกของการเป็นร่าง และแล้วก็ป็นหนามของต้นหาราคะ เวลานี้พ่อบอกว่า อะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยตานั้นจะถูกทำลาย เวลานี้ลูกต้องไปยังดินแดนของความเจ็บสงบ ลูกต้องจดจำบ้านของลูกและอาณาจักรของลูกพร้อมกับภารจจดจำระลึกถึงบ้านของลูก เป็นสิ่งจำเป็นด้วยเช่นกันที่ต้องจดจำระลึกถึงพ่อ เพราะไม่ใช่บ้านที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นเพียงแค่เรียกพ่อว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ท่านพูดว่า: ฝ่าแต่จดจำพ่อเท่านั้นอย่าง

สม่าเสมอ ลูกเพียงแต่ร้องเรียกหาพ่อ: บาบ่าโปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ และดังนั้น ท่านต้องมาอย่างแน่นอนและอธิบายผ่านปาก ท่านจะไม่ให้แรงบันดาลใจ ในด้านหนึ่งพวกเขาเฉลิมฉลองชีพเจนนี อีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม ไม่สามารถมีสิ่งใดอยู่เหนือรูปและนามได้ และแล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกสิ่ง ในก้อนกรวดและก้อนหิน ฯลฯ มีความคิดเห็นมากมาย พ่ออธิบายว่า: ราววันในรูปของกิเลสทั้ง 5 ได้ทำให้สติปัญญาของลูกตกต่ำ และเหตุนี้เองลูกจึงคารวะต่อรูปปั้นเทพ บางคนเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า และพวกเขาไม่เชื่อในผู้ใด ที่นี้เพียงบราห์มินที่ได้รับการอธิบายสิ่งนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วที่มาหาพ่อ ได้มีการเขียนไว้เช่นกันว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดดำเนินการก่อตั้งโดยผ่านบราห์มา และดังนั้นลูกเป็นลูกของบราห์มา ประชาบิดาบราห์มาเป็นที่รู้จักกันดี ดังนั้นต้องมีบราห์มากุมารและบราห์มากุมาร้อย่างแน่นอน เวลาที่ลูกได้ออกมาจากศาสนาศูทรและได้เข้ามาในศาสนาบราห์มิน อันที่จริงแล้วผู้ที่เรียกตนเองว่าฮินดูไม่รู้ถึงศาสนาของตนเอง บางครั้งพวกเขาเชื่อในเทพเดียว และบางครั้งพวกเขาก็เชื่อในอีกเทพหนึ่ง พวกเขายังคงไปหาอีกมากมาย ชาวคริสต์ไม่เคยไปหาคนอื่นเลย เวลาที่ลูกพิสูจน์ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อพูดว่า จดจำเพียงฉันเท่านั้นอย่างสม่าเสมอ วันหนึ่งมันจะอยู่ในหนังสือพิมพ์ว่าพระเจ้าพูด: โดยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เมื่อการทำลายล้างใกล้เข้ามาเสียงนี้จะไปถึงหูของผู้คนโดยทางหนังสือพิมพ์ มีข่าวจากทุกหนแห่งในหนังสือพิมพ์ ลูกสามารถแทรกสิ่งนี้ได้ (ในหนังสือพิมพ์) เวลาที่: พระเจ้าพูด: พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดพูด: เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จดจำฉันและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ การทำลายล้างโลกเก่านี้อยู่เบื้องหน้าลูก ทุกคนจะมีศรัทธาว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การซึกซ้อมจะยังคงเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ ลูกๆ รู้ว่าการทำลายล้างไม่สามารถเกิดขึ้นได้จนกว่าจะมีการก่อตั้งอาณาจักร จะต้องมีแผ่นดินไหว ฯลฯ ในด้านหนึ่งจะมีระเบิด อีกด้านหนึ่งจะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติ พวกเขาจะไม่ได้รับอาหาร เรือกลไฟจะไม่มา และจะมีความอดอยาก ในเวลาของความอดอยากผู้คนอดจนตาย ผู้ที่ประท้วงโดยการอดอาหารยังคงดื่มน้ำหรือน้ำผึ้ง ฯลฯ และพวกเขาก็มีน้ำหนักลดลง จะมีแผ่นดินไหวทันทีในขณะที่ผู้คนกำลังนั่งอยู่บางแห่งและพวกเขาจะตาย การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาจะไม่พูดว่าการทำลายล้างจะต้องเกิดขึ้น และเหตุนี้เองพวกเขาพูดว่า ลูกต้องยังคงสวดภาวนาชื่อรามต่อไป ผู้คนไม่รู้จักแม้กระทั่งพระเจ้าเพียงพระเจ้าที่รู้จักตัวท่านเอง ไม่สามารถมีใครอื่นรู้จักท่าน ท่านมีกำหนดเวลาที่แน่นอนที่จะมา และดังนั้นท่านจึงเข้ามาในร่างเก่านี้และพูดความรู้ของตอนต้นตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องกลับบ้าน และดังนั้นลูกควรมีความสุขว่าลูกกำลังไปยังดินแดนแห่งความสงบ ผู้คนต้องการความสงบ แต่ใครสามารถให้ความสงบแก่พวกเขาได้? พวกเขาพูดถึงผู้ประทานความสงบ อย่างไรก็ตามมีเพียงพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเท่านั้นที่เป็นเทพของเหล่าเทพ ท่านพูดว่า: พ่อทำให้ลูกทั้งหมดบริสุทธิ์และพาลูกกลับไป พ่อจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังแม้แต่คนเดียว ตามละครลูกทั้งหมดต้องกลับไปเป็นที่จดจำว่าทุกดวงวิญญาณจะกลับไปเหมือนฝูงยุง ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่ามีผู้คนน้อยมากในยุคทอง เวลาที่ในยุคเหล็กมีมนุษย์จำนวนมากมาย จำนวนของพวกเขาจะลดลงอย่างไร? เวลาที่เป็นการบรรจบพบกัน ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะไปยังยุคทอง ลูกรู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นและทุกดวงวิญญาณจะกลับบ้านเหมือนฝูงยุง ฝูงคนทั้งหมดจะกลับบ้านแต่น้อยมากจะไปยังยุคทอง พ่อพูดว่า: อยาจจดจำผู้ที่มีร่างกายใดๆ แม้ในขณะที่มองดูพวกเขาก็อย่าได้เห็นพวกเขา นั่นเป็นดวงวิญญาณและนั่นจะกลับบ้านของมัน ลูกต้องจากร่างกายเก่าของลูกด้วยความสุข หากลูกยังคงจดจำดินแดนแห่งความสงบของลูกอยู่เรื่อยๆ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เพียงในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวที่มีความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูงโดยปราศจากความเพียรพยายาม พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ เวลาที่ไม่มีใครพักผ่อนใดหรือความสบายใจในโลกเก่านี้ เพียงในดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขจึงมีการพักผ่อนและความสุขสบาย ในบ้านต่างๆ ที่นี้มีเพียงความไม่สงบและการบรรา พ่อพูดว่า: เวลาที่งลิ้มโลกที่สกปรกนี้ ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์สำหรับลูก ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ในนรก เวลาที่ลูกต้องไปสู่สวรรค์ เวลาที่จดจำพ่อและสวรรค์และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ลูกอาจจะไปยังงานแต่งงาน ฯลฯ แต่ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ความรู้ทั้งหมดต้องคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกอาจอยู่ในบ้านของลูกและดูแลลูกๆ ของลูก ฯลฯ แต่ให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก: คำสั่งของبابาคือ: จดจำพ่อ ลูกต้องไม่จากบ้านของลูกไป มิฉะนั้นใครจะดูแลลูกๆ ของลูก ฯลฯ ผู้เลื่อมใสศรัทธาอยู่ในบ้านของพวกเขา พวกเขาอาศัยอยู่ในครัวเรือนของพวกเขา แต่พวกเขาได้ชื่อว่าผู้เลื่อมใสศรัทธา เพราะพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาดูแลครัวเรือนของพวกเขาและห้องแะอยู่กับบาปด้วยเช่นกัน แต่ครูของพวกเขาบอกให้พวกเขาจดจำกฤษณะเพื่อให้พวกเขาสามารถมีลูกเหมือนกฤษณะ ลูกต้องไม่เข้าไปสู่สิ่งเหล่านั้น เพราะเวลานี้ลูกกำลังฟังสิ่งต่างๆ ในยุคทองและเวลานี้ก็กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น กฤษณะไม่ได้ก่อตั้งสวรรค์ เขาเพียงแต่กลายเป็นนาย เขารับมรดกของเขาจากพ่อ พระเจ้าแห่งก็ตะเพียงมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น กฤษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าพระเจ้า กฤษณะเป็นเพียงผู้ที่ศึกษา พ่อพูดก็ตะและลูกฟังก็ตะ และแล้วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็ได้ใส่ชื่อของลูกแทนชื่อของพ่อ พวกเขาได้ลิ้มพ่อและดังนั้นก็ตะจึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จะเกิด

อะไรขึ้นจากการศึกษากีตะที่ไม่ถูกต้อง? หลังจากที่สอนราชาโยคะพอก็ได้จากไป และกฤษณะก็กลายเป็นนายของยุคทองด้วยสิ่งนั้น จะมีใครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์โดยการฟังเรื่องของนารายณ์ที่แท้จริงหรือไม่? ไม่มีใครแม้จะฟังด้วยความคิดนี้ พวกเขาไม่ได้รับคุณประโยชน์ใดด้วยสิ่งนั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ให้มนตราของพวกเขาเอง และรูปภาพของพวกเขาเอง สิ่งเดียวกันไม่ได้ใช้กับที่นี่ ในสัปดาห์อื่นพวกเขาพูดว่า เป็นเรื่องราวทางศาสนาของสวามีนันท์ เรื่องของผู้ใด? เรื่องของเวตันตะ เรื่องของกีตะ เรื่องของภควัต เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าไม่ใช่มนษย์ที่มีร่างกายที่สอนลูก ท่านไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ ชีพบาบาได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ หรือไม่? เป็นมนษย์ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ชีพบาบาพูดว่า: ฉันไม่ได้ศึกษากีตะ ฯลฯ เป็นพาหนะนี้ ซึ่งฉันกำลังนั่งอยู่ในเป็นผู้ที่ศึกษาทุกสิ่ง ฉันไม่ได้ศึกษาสิ่งใดเลย ฉันมีความรู้ทั้งหมดของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก ผู้นี้เคยศึกษากีตะทุกวัน เขาเคยท่องจำเหมือนเป็นนกแก้ว เมื่อพ่อเข้ามาในเขา เขาก็ละทิ้งกีตะทันที เพราะมันประทับอยู่ในสติปัญญาว่าชีพบาบากำลังเล่าเกี่ยวกับทั้งหมดนี้ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูก ดังนั้นจงสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อสิ่งอื่นๆทั้งหมด เพียงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ คู่รักที่แท้จริงจดจำผู้เป็นที่รักของเขาอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นเวลานี้การจดจำระลึกถึงพ่อควรคงอยู่อย่างมั่นคงเท่านั้นด้วยเช่นกัน พ่อเหนือโลกพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อ และจดจำมรดกแห่งสวรรค์ของลูก ไม่มีใครจำเป็นต้องทำอะไรที่จะทำเสียงดังใดๆ หรือเล่นเครื่องดนตรีใดๆ ฯลฯ บางเพลงนั้นดีมาก และมีการอธิบายความหมายของเพลงนั้นแก่ลูก ผู้ที่แต่งเพลงเหล่านั้นไม่ได้รู้ความหมายของเพลงนั้น มีร่าเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาและในขณะที่ลูกคือผู้รู้แจ้ง เมื่อลูกๆ ไม่สามารถทำบางสิ่งอย่างดีมาก บาบาสอนแก่พวกเขาว่าเขาเป็นเหมือนผู้เลื่อมใสศรัทธา และแล้วลูกๆ เข้าใจว่าเหตุใดพ่อจึงพูดสิ่งนั้นแก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ เวลานี้จงจดจำพ่อและกลายเป็นผู้นำสาสน์ จงให้สาสน์แก่ทุกคนที่จะจดจำพ่อและมรดกเพื่อที่ว่าบาบของหลายชาติเกิดของเขาสามารถถูกเผาไป เวลานี้เป็นเวลาที่จะกลับบ้าน มีเพียงพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นและท่านไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง เพียงพ่อเท่านั้นและให้คำแนะนำของท่านเอง ท่านให้มนตราของมานมานะบาฟแก่ลูก ผู้รู้ผู้เคร่งศาสนาและฆานยาสซีไม่เคยพูดเลยว่าการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นและพวกท่านควรจดจำพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่เตือนลูกๆ บราห์มินถึงสิ่งนี้ ลูกได้รับพละนามย์ที่ดีด้วยการจดจำระลึกถึงและความมั่งคั่งด้วยการศึกษา ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตาย ความตายก่อนเวลาอันควรไม่เกิดขึ้นที่นั่น เหล่าเทพได้รับชัยชนะเหนือความตาย อัชชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่ทำการกระทำใดที่ทำให้ลูกได้รับสมญาว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาจากพ่อ จงกลายเป็นผู้นำสาสน์และให้สาสน์แก่ทุกคนเพื่อจะจดระลึกถึงจำพ่อและมรดก
2. ไม่มีการพักผ่อนหรือความสบายใจในโลกเก่านี้ มันเป็นโลกที่สกปรก ดังนั้นจงลืมโลกเก่านี้ เช่นเดียวกับการจดจำระลึกถึงบ้านลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวแห่งความสำเร็จด้วยวิธีการสละละทิ้งและตาปาเซียและความตั้งใจที่จะรับใช้วิธีการสละละทิ้งและตาปาเซียเป็นพื้นฐานของความสำเร็จ เพียงผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการสละละทิ้งเท่านั้นที่สามารถเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงได้ ด้วยการสละละทิ้งลูกสามารถสร้างโชคของลูกเองและโชคของผู้อื่น การมีความมุ่งมั่นนี้คือการทำตาปาเซีย ดังนั้นการสละละทิ้ง,ตาปาเซียและความตั้งใจที่จะรับใช้ ความตั้งใจที่มีขีดจำกัดของลูกจะจบสิ้นลงและซุมนุมจะกลับมามีพลัง เมื่อคนหนึ่งแนะนำและอีกคนหนึ่งทำตามเมื่อไม่มี "ฉัน" หรือ "ท่าน" หรือ "ของฉัน" หรือ "ของท่าน" ลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จและเป็นอิสระจากอุปสรรค

คติพจน์: ไม่ทำให้ใครเป็นทุกข์แม้กระทั่งในความคิดของลูกคือการไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงอย่างสมบูรณ์

*** โอม ขานติ ***